

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CII. Urbevitana fideicommissi de Iustinianis. De eadem reciproca lineari, quando adesse dicatur, vel potius ordinata censeatur in linea cujuslibet discretivè; Et an appellatione filiorum, tam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

ibi, disposuit quod bona non possint &c. Ubi autem prohibitio est realis tunc non recipit restrictionem ab alia dispositione, sed potius illam ampliat. *Rot. decis. 231. num. 1. par. 2. 357. num. 9. & sequen. par. 4. tom 2. recent. Altograd. conf. 92. n. 31. lib. 1.* Relatio enim hæredum ac descendendum ab eis importare potest restrictionem ad familiam effectivam, ad exclusionem contentivæ juxta deducta *dec. 15. par. 7. recent.*

Secundò quia non sola prohibitio attenditur, sed ratio prohibitionis, quæ habens in fetoralitate, nempe totius hæreditatis conservationem in familia, operatur ampliationem, ut in allegata *Perusin. apud Giovaagn. conf. 75. num. 83. & decis. 10. n. 2. & dec. 193. n. 7. p. 1. recent. & in aliis.*

Tertiò & fortiùs, quia dispositio in casu mortis non est expressè restricta ad certas personas cum exclusionem reciprocam; Licet enim apud me verum sit, quod illa verba, *Et sic omnibus decedentibus masculos filios in perpetuum substituunt*, veniant in dubio discretivè intelligenda, & non includant reciprocam, Attamen non sunt talia, quod de necessitate sonent in discretivam, ac reciprocam excludant, itaut contrarium intellectum non admittant, ideoque non possunt causare restrictionem præcedentis dispositionis generalis, sed potius verba prædicta ex dicta generalitate rationis intelligenda sunt pro successione omnium descendendum masculorum indistinctè.

Concurrentibus etiam cum dictis prohibitionem ac rationis assignatione pluribus conjecturis, quas ad hunc effectum considerandas esse ad convincendam testatoris voluntatem dixit *Rot. in alleg. Mediolanen. coram Carrado, & in dicta Bonon. de Guidottis coram Arguell.* ubi firmatur conjecturam testatoris voluntatem sufficere ad reciprocam etiam sine solitis requisitis, ut etiam admittunt passim *Mantic. Peregr. & alii de materia tractantes maxime in descendentes.*

Conjectura desumuntur; Primò ex illis verbis, *per infrascriptos ejus hæredes vel eorum posteros & descendentes, & successivè quoscunque &c.* Si enim testator ad posteros & descendentes cujuscunque discretivè prohibitionem dirigere voluisset, sufficerebant prima verba *eorum posteros & descendentes*, atque superflua fuissent illa verba, *& successivè quoscunque &c.* Concurrente potissimum vocatione expressa personarum alterius lineæ in casu alienationis per alteram faciendæ.

Secundò ex provisione in casu delicti, quam ad hunc effectum in terminis considerat *Rot. in allegata Mediolanen. 18 Martii 1648. coram Bichio dec. 163. par. 10 & in eadem 31. Maji 1649 coram Carrado dec. 313. ead. p. 10. rec.* ubi allegantur concordantes, dictaque provisio palpabiliter probat voluntatem testatoris circa reciprocam, dum bona unius ad alios alterius lineæ devenire jubet.

Tertiò ex strictissima prohibitionem detractionis, nedum trebellianicæ, quam solam considerant DD. ex deductis ad propositum in allegatis *Mediolanen.* sed etiam legitimæ.

Quartò ex illis verbis, *ullo unquam tempore*, quæ sonant perpetuitatem *Altograd. d. conf. 92. num. 20. lib. 1.* quæ verba eò magis sunt consideranda stantibus verbis subsequentiibus perpetuitatis repetitivis in quibus testator emixè rogat Summum Pontificem, ejusque successores, ac quoslibet alios Principes, ut ullo unquam tempore dispositionem suam infringant, vel irritent, aut contra eam dispensent, Atque in casu commutationis, voluit bona sua sine

diminutione devenire ad Hospitalia; Non potest etenim mihi persuadere, quod testator, qui affectatè respexit, atque bonorum commutationem ad hunc finem adeò strictè prohibuit, cum tempore faciendæ, voluerit ejus dispositionem stringere ad casum, per quem infra paucos dies ejus obitum per mortem alicujus ex primogenitis sine filiis masculis, bona, quorum interitus perpetuam conservationem in familia tam non optavit, scindi atque in extraneos de factis potuissent, ut ponderatur in dicta *Bonon. de Guidottis 24. Januarii 1648. Arguell. &c.* que dicendum est, subsequenter dispositionem non causare restrictionem, maxime quia, ut verba ultimæ dispositionis importent restrictionem de possibili, sed non de necessario.

Trahor etiam valde in hanc sententiam verbis in fine capituli continentis prohibitionem ibi, *Expressè declarans, quod per institutionem faciendam nullum præjudicium factum hæreticis juremodi sua dispositioni. sed semper in sua voluntate utat omni modo meliori.* Idesque videtur non mittendas alias glossas ac interpretationes, de testator seipsum glossando, declaravit utique quod per sequentem dispositionem non erat præjudicare antecedenti, quæ, ut dictum est, & de per se considerata continet indubitanter commissum perpetuum & reciprocum inter eos de familia saltem effectiva hæredum legitimarum.

Et quando etiam ea, quæ contra declarationem eò ac ingeniosè ab ipso principali ponderantur essent alicujus relevantiæ, potuissent quidem quid operari integra, sed quod sufficere ad pugnationem decisionis, quam *Rota* pluribus causis postea canonizavit, atque in articulis dubio & problematico, in quo arbitrium volubilitate minatur, hoc judicio meo, videtur opus esse, sicile ne dicam desperatum; Incertum est quæ ea causa sequutum sit.

URBEVETANA FIDEICOMMISSIS

DE JUSTINIANIS

PRO

JOSEPHO JUSTINIANO.

Responsum pro veritate.

De eadem reciproca lineari, quæ adesse dicatur, vel potius ordinari censeatur in linea cujuslibet discretivè; Et an appellatione filiorum tam in conditionalibus, quam in dispositivis veniant feminae, Institutus duobus, vel pluribus, quæque filiis ac fratribus substituantur.

An sub hac substitutione veniant ipsi haeredes primi gradus superstites, Et sic vocatis filiis fratrum instituto- An etiam ipsi fratres veniant.

S Y M M A R I V M.

- 1. Fidei series. Reciproca intelligitur discretive in cujuslibet linea ubi plures ab initio vocantur. 2. Secius ubi una linea ab initio est constituta. 3. Femina veniunt appellatione filiorum tam in conditionibus quam in dispositivis. 4. Fallit ex conjecturis, sed quales esse debeant. 5. Quando solum masculi considerari dicantur. 6. Extensio de persona ad personam, non datur in fideicommissis. 7. Vocatis filiis alienigeni non censetur vocatus ille, ex quo filii sunt procreandi. 8. Contrarium tenent alii. 9. Doctor dicitur tenere eam opinionem, quam ultimo loco refert. 10. Pralatio supponit vocationem per posterius eorum, quibus alii testator voluit praferri. 11. Sub nomine generico seu colectivo, an veniant persona a precedenti dispositione exclusae. 12. Referuntur agentes de conclusione de qua num. 2.

D I S C. C I I.

Christophorus instituit haeredibus Bartholomaeo & Iosepho ex fratre nepotibus, sequentem substitutionem per verba praecisa ordinavit. Quibus vulgariter pupillariter, & per fideicommissum substituit eorum filios legitimos & naturales, & de legitimo matrimonio natos in infinitum, ut supra, & in perpetuum. Ita quod tamen semper masculi seminis praesentantur & quod extraneis masculis semina nihil praetendere valeant &c. Adjectaque deinde strictissima prohibitione alienationis, dictis omnibus institutis & substitutis haeredibus masculis subjunxit; Et mortuibus eorum altero, sine tamen filiis legitimis & naturalibus, & de legitimo matrimonio natis ut supra, tam ex institutis quam ex substitutis haeredibus quod tunc, & eo casu bona omnia supradicta subfirmo & perpetuo fideicommissis posita, & alienari prohibita absque aliqua detractioe devolvantur ad filios masculos legitimos & naturales alterius superviventis, & fratres descendentes in infinitum, reciproco modo cum simili articulo perpetuo fideicommissis, ad quod in casum praedictum sine & intelligantur ex tunc, & contra substituti. Ita & taliter quod filii femina existentibus masculis a successione bonorum praedictorum sine totaliter exclusae &c. Repetit etiam detractioem prohibitionem, disponendo, quod semper & perpetuo eadem bona remaneant integra pro dictis substitutis in infinitum sub dicto articulo, & artissimo fideicommissis, & non aliis &c.

Mortuo autem Bartholomaeo, relictis tribus filiabus, superstiti Iosepho nullos adhuc habente filios, qui tamen sperari poterant, cum ad eorum procreationem supponeretur habilis; Quaestio restringebatur ad duos punctos, unum scilicet, an constaret de reciproca lineari masculina, & an masculi alterius lineae excludant feminas lineae propriae; Alterum vero, an posita dicta reciproca lineari favore masculorum, sub illa comprehenderetur

Cardin. de Luca de Fideicom.

persona ipsius Iosephi cohaeredis filios non habentis atque desuper pro veritate consultus.

Quoad primum respondendo dicebam, duas esse substitutionum species, unam scilicet immediate adjectam institutioni haeredum, ibi, quibus pupillariter, vulgariter, & per fideicommissum substituit &c. Et hanc sine dubio dixi nullam continere reciprocam de una linea ad aliam, sed solum fideicommissum descensivum discretive in cujuslibet linea propria juxta decis. Seraph. 1023. approbatam apud Penniam decis. 1553. n. 6. decis. 216. num. 4. par. 1. rec. decis. 237. num. 3. p. 4. rec. tom. 2. cum aliis disc. praeced. quae conclusio non urgente plusquam clara testatoris voluntate, est verissima, quoties sunt duo vel plures haeredes, itaut ab initio plures constitutae sint lineae separatae juxta distinctionem textus in cap. 1. de eo, qui sibi & haeredibus suis, & cap. 1. de duobus fratribus in usus feudorum, de qua Alzograd. conf. 25. & num. 14. 15. & num. 3. cum sequen. volum. 1. Et fortius quia neque verfabamur in testatore ascendente plures filios instituyente, itaut impropriando dici posset ipsum respexisse ad unicam lineam ab ipso constitutam seu regulandam, cum verfaremur in extraneo, itaut duarum linearum constitutio ab initio esset indubitata; Distantque differentiam inter testatorem ascendente & collateralem bene ex Mantica observat Roita decis. 321. num. 15. par. 6. recen. Atque in dicta decisione Seraph. ita respondetur ad prohibitionem detractioem ac bonorum integritatem a testatore desideratam.

Hinc propterea advertebam quod non percutiunt casum decisiones in Terracinen. fideicom. de Pilorcis 15. Maii 1648. coram Ghislerio decis. 183. par. 10. recen. & 28. Maii 1649. coram Orthobono inter suas dec. 177. quoniam ibi unus haeres ab initio fuerat institutus, itaut considerata persona primi instituti, una in effectu esset omnium descendentium linea, quamvis in plures ramos divisa; Maxima vero est differentia inter unum casum & alterum, cumque in contrarium ponderarentur decisiones in Romana fideicommissi de Zepheris 4. Iulii 1646. & 8. Februarii 1647. coram Bichio decis. 18. p. 10. advertebam quod ista potius percutiunt casum quod duo haeredes ab initio erant substituti, & hic etiam est casus, de quo agit Peregr. conf. 54. lib. 1.

Verum adhuc obitare considerabam quod in eodem testamento subsequitur alia explicita reciproca linearis, in sequenti parte in certum casum ordinata, ex qua liquido constare videbatur, quod in praecedenti contineretur solum fideicommissum descensivum in cujuslibet linea, in qua, & inter ejus personas stantibus illis verbis, in infinitum & in perpetuum verius creditur adesse reciprocam.

Alteram substitutionis species erat, ibi, Et mortuibus eorum altero sine tamen filiis &c. atque istam dicebam continere expressam reciprocam, tam in propria cujuslibet linea, quam etiam de linea ad lineam; Verum quia expressam continebat conditionem, quatenus nempe sequeretur mors sine filiis ut probant illa dictio tamen, & clarius illa verba, tunc & eo casu, ac alia verba, in casum praedictum; Ideo dixi consistere difficultatem, An dicta conditio defecta diceretur per obitum Bartholomaei superstitibus tribus filiabus, & sic quod proprie caderet quaestio. An sub nomine filiorum in conditione posteriorum veniant feminae, itaut istae faciant necne deficere conditionem si sine filiis &c. ac propterea quod opus non esset assumere inspectionem reciprocae resultantis ex tribus vulga-

LUCA
mentis
at
VI
9

Vulgaribus requisitis, sive ex conjecturis dicta requisita per æquipollens importantibus, de quibus plene in allegatis dec. 183, p. 10. rec. & Romana de Zephris dec. 177 Outhob: coram Bichio, dum habebamus reciprocam claram verbis expressis conceptam, sed solum punctum in eo consistere concludebam, an esset factus illius casus, & an eveniret conditio, sub qua ordinata fuit.

In hoc autem dicebam, regulam esse pro feminis, quæ filiorum appellatione veniant, tam in conditionalibus quam in dispositivis: *si ita scriptum ff. de legat. 1. cum concord. per Fusar. quest. 311, Buratt. & Adden. decis. 454, decis. 195, 195, 317, & 514, par. 5, recen. Greg. & Adden. decis. 512, in Spoletana bonorum 13, Aprilis 1646, Corrado S. Injustitia impress. post Censal. ad Peregr. dec. 34. & habetur pluries ad materiam, an masculinum concipiat femininum.*

Quia verò ab hac regula receditur ex conjecturis diversam testatoris voluntatem ostendentibus ex deductis per Fusar ubi supra, Mantio. dec. 305. Duran. dec. 126. dec. 574, par. 5. rec. Buratt. & add. d. dec. 454. ac passim admittitur in decisionibus pro regula allegatis, hinc punctus est in conjecturis quas requiri validas & efficaces aliis allegatis firmatur dec. 195, num. 5. & 514, num. 14. & sequen. par. 5. in allegata decis. 34. post Censal. & pluries in præcedentibus, & consequenter punctum esse dicebam in efficacia conjecturarum.

Multæ conjecturæ ponderabantur in notula transmissa, quarum aliquæ, graves patiebantur difficultates, utpotè nominatim rejectæ in allegatis dec. 151. 195. 317. & 514, p. 5. rec. & in d. dec. 34. post Censal. Verum attenda serie dispositionis, dictasque conjecturas insimul etiam cum aliis circumstantiis considerando cum consueta regula in conjecturalibus servanda, ut singula que non profunt, unita juvent, credebam nimis apertam videri testatoris voluntatem contemplandi agnationem, quodque de solis masculis sentiri voluisset, dum expressam adjecit geminatam protestationem ut masculi semper feminis præferrentur, itaut istæ existentibus masculis semper sint exclusæ, atque nihil prætere posse; Undè mihi videbatur quod versaremur in claris, itaut nulla subesset necessitas mendicandi conjecturas ad vulgarem regulam text. in l. ille aurille ff. de legat. 3. Ponderando etiam alienationis prohibitionem ad masculos esse directam. Et quod magis, ac super omnia evidenter stringere videbatur, quod testator morienti sine filiis substituit filios ac descendentes masculos superstitis in infinitum, itaut bona in infinitum remanerent integra sub arcto & arctissimo fideicommissio.

Tunc enim masculorum substitutio non arguit contemplationem agnationis, neque feminas excludit quin filiorum appellatione veniant, quando terminatur cum primis vocatis, neque ulterò se extendit, Secus autem ubi longo substitutionum ordine masculi sint vocati, cum tunc certa videatur voluntas conservandi agnationem, ut constare observabam ex omnibus dictis decisionibus in contrarium allegatis, & præsertim in d. decis. 34. post Censal. ad Peregr. ubi latè alia allegantur, Atque cum hac distinctione, quæ est germana & vera dicebam conciliari de plano omnes dissidentes auctoritates & decisiones; Undè cum universa descendencia masculina in infinitum esset vocata cum expressione perpetuæ permanentis bonorum sub arcto & arctissimo fideicommissio, Hinc nimis clara videbatur voluntas conservationis bonorum

in agnatione in exclusionem femininarum, istis admittis, esset impossibile dictam voluntatem verificari, & consequenter attendendum videbatur pro femininarum exclusionem quodque non faceret deficere conditionem, scilicet dicta substitutio facta de filiis, fratribus descendentibus alterius supervivens, cum ipsi Iosepho coheredi filios non habenti, ex grativa facere videbatur regula, ut in his casibus non detur extensio de persona ad personam quam latè probat Fusar. q. 458, num. 1. & ideòque personæ non vocatæ, substitutio fideicommissum de te non loquitur, idem Fusar. num. 23 & ex qua ratione ita punctuatur Alciat. conf. 87. lib. 9. quem refert Peregr. art. 13. nu. 83. unde cum testator vocat superstitis, non dicitur ipse superstes vocatus.

Augebat difficultatem ratio differentie, testator filios ac descendentes superstitis vocat, non autem ipsum superstitem, cum ex superstite adsunt filii & descendentes, intrat ratio conservandæ & perpetuandæ agnationis, ad quam testator principatim vocat, Vbi verò solus adsit superstes sine filiis, tunc videtur testatorem voluisse per morientem cum feminis ad restituentem qui deinde moriens absque filiis masculis relinqueret extraneis, sive filiabus, cum in tali casu videtur excludere proprias filias a successione, ut ista ad alias feminas relinqueret, atque ex ista ratione satis acceptum hoc puncto.

Verum attentè considerato tenore conditionis maturaque reflexione habita, In concorrentibus mihi videbatur, ut scilicet dicta substitutio veniret etiam Iosepho superstiti, non autem auctoritate Baldi. conf. 2. 3. lib. 2. & Peregr. art. 14. volum. 1. & d. art. 13. nu. 83. in his casibus suam licet non explicet sententiam, illam tenere dicitur, cum eam ultimo loco tenet, ideòque eam tenere dicitur gloss. in l. qui sanus ff. ad Trebell. Felin. cap. 1. num. 5. de Bellis. disquis. Cleric. ac de excommunicationibus §. 2. nu. 4. Surd. conf. 122. nu. 22. & quia applicari rectè posse credebam limitatè traditas per Fusar. d. q. 458. num. 10. 19. 21. & 24. super extensione faciendæ de persona personam, præsertim illa abstricti d. nu. 21. & possibilis comprehensionis sub verbis expressis de qua nu. 20. & 21. quia possibilis est comprehensio sub illo verbo, fratres, quod in plurali verificabile in singulari, dum sæpe pluralis convertitur in singularitatem. non est nisi de verb. signif. cum concord. per Fusar. in Castill. lib. 5. par. 2. contr. cap. 121.

Sed clarius quia testator in defectum masculorum vocavit etiam feminas, quarum vocatio sultat ex prælatione, dum voluit masculos & feminas præferri, & quod extantibus masculis nihil prætere posse; Prælatio supponit vocationem, ut dec. 152. par. 6. in Romana bonorum sed usus fructus 23. Lanarum coram Zarata. & in aliis.

Siergo feminae sunt vocatæ, sed non restituentibus masculorum, quas semper extantibus masculis voluit esse totaliter exclusas, hinc dicitur quod per necessarium antecedens omnes masculos essent prius vocati iuxta vulg. conf. Anton. cum concord. in supra alleg. decis. 183. par. 10. &

decif. 177. Oshoboro, ac sepeffimè in aliis, ideoque Ioseph si non veniret sub expressa vocatione filiorum, fratrum, & descendendum superfluis, veniret sub illa virtuali & implicita vocatione totius generis masculini.

Neque est novum, ut non comprehensus sub dispositione particulari concepta sub nomine speciali, seu minus generali, veniat sub nomine colectivo ac magis generali, sub quo venit etiam si à speciali dispositione esset exclusus, quoties exclusio non est in odium odio particulari ex deductis decif. 235. par. 6. recent. Tulliana fideicommissi 16. Martii & 27. Iunii 1640. coram Panziralo, quarum prima est decif. 209. par. 8. recent. & habetur in America fideicommissi de Ianselicis disc. 49. quod odium in casu nostro considerari non potest, cum testator æque dilexerit Iosephum, ipsumque instituerit, atque hanc dixi mihi veritatem.

Post hæc autem scripta vidi de isto puncto late differentes Cofiam in quadam eius dissertatione registrata per Barbatum in tract. de fideicom. par. 1. cap. 4. in p. 4. ex num. 15. pro fratre scribentem, & eundem Barbatum contrariam sententiam sustinentem, ut scilicet vocato filio fratris non veniat ipse frater; Verùm quicquid sit de utriusque scribentis fundamentis, quæ levia videntur, in eo casu difficultatis ratio urgebat ob existentiam aliarum personarum, quæ in defectum filiorum ex fratribus expressè ac nominatim vocatæ fuerant, in quibus terminis non versabamur, dum in præfenti non prætendebatur vocatio fratris sub appellatione eius filiorum ex ratione extensionis vel majoris rationis ut in dicto altero casu, sed punctus erat, quod frater venire deberet in defectum omnium nominatim vocatorum sub genere masculorum, & sic sub nomine colectivo, à quo, cessante ratione odii, etiam nominatim exclusi non excluduntur, atque illa videbatur urgens ratio, cui deducta in dicto alio diverso casu nullatenus adversari videntur.

- 4 De substitutione pu illarum, ut sit indefinita & perpetua.
- 5 Examinantur conjectura ad suadentes.
- 6 De regula exclusivæ reciproca linearis, & quod intelligatur discretivè in qualibet linea.
- 7 De fallentia ex conjecturis.
- 8 Examinantur conjectura pro limitatione.
- 9 De legitima non detrahenda ex bonis particulari fideicommissi subjectis, & de illius presumpsa consumptione.

DISC. CIII.

TArquinius instituitis Dominico, Francisco, & Constantino filiis, quorum duo erant pupilli. unus verò adultus, disposuit quod (sunt verba formalia) si aliquis ex eis deceperit in pupillari ætate, tunc & in eo casu alter alteri succedat, & succedere debeat & debeant per fideicommissum & jure substitutionis in perpetuum, & ita etiam inter eorum hæredes & successores, & descendentes proximiores succedendum & servandum, & dictis suis filiis, & hæredibus, & eorum descendentibus & successoribus, & cuilibet eorum in perpetuum dictus testator prohibuit alienationem bonorum stabilium, sed semper dicta bona permanere in ejus familia & successoribus, & eis subjecta per fideicommissum.

Ex Dominico defuncto fuit superstes Io Antonius, quo in pupillari ætate mortuo, superstitibus Anna matre, & aliquibus sororibus uterinis, inter istas, ac præfatos Franciscum & Constantinum patruos orta fuit questio super præfati Io. Antonii intestata successione, qua ad favorem matris vel fortunæ terminata in alio voto, de quo in hac eadem causa sub tit. de success. excipientibus patruis respectu bonorum stabilium de dicto fideicommissum per Tarquinium ordinato, ab altera parte impugnato. Hinc de tribus dubitari contigit: Primò an dicta substitutio restricta esset ad tempus pupillaris ætatis, ita ut ea finita evanuerit: Secundò quatenus tanquam indefinita duraret, an ad esset reciproca de linea ad lineam, vel potius in qualibet linea discretivè ordinata censeretur: Tertio an posita dicta reciproca de linea ad lineam obstarent deductiones, super quibus, lite pendente coram Governatore Scrofanii decidenda de meo voto, illud dedi ut sequitur.

Quoad primam, pro substitutionis expiratione obstare videtur conclusio, ut substitutio ad certum tempus restricta, ultra illud non extendatur, sed eo elapso expiret ad text. in l. si quis ita de vulgari cum concordantibus in puncto substitutionis limitatæ ad ætatem pupillarem per Rotam dec. 19. par. 1. dec. 168 & dec. 348. par. 6. resen. in omnibus nu. 1. & in qua decif. 19. num. 2. cum seqq. responderetur in specie argumento resultanti à prohibitione alienationis, cum ratione conservandi bona in agnatione, ut tanquam consecutiva intelligantur eodem rhemate retento, & quatenus substitutionis casus eveniat.

Contrarium tamen mihi de jure verius videtur, quod nempe testator indefinitam ac fideicommissariam substitutionem ordinare voluerit, quamvis in testamento non legatur, cum sæpe ex Notariorum incuria vel alio accidenti sequatur, ut minus reperitur scriptum quam fuerit dictum, quo casu ex conjecturis aliisque circumstantiis disponentis voluntatem ostendentibus suppletio fit à lege vel à iudice ad text. in l. unum ex familia S. penultimo & finali ff. de legat. 2. lib. 1. S. si ex fundam. ff. de

SVTRINA SVCCSSIONIS

Inter Partes ut infra.

VOTVM.

De eadem materia reciproca linearis quando intrat necne.

Et quando fideicommissum dicatur restrictum ad certam ætatem vel certum tempus, vel potius restrictione non obstante sit indefinitum.

SVMMARIVM.

- 1 **F**allitseries.
 - 2 **S**ubstitutio restricta ad certum tempus, puta ætatis pupillaris, ultra illud non extenditur.
 - 3 **V**alut ex conjecturis, ex quibus facienda est suppletio, & de materia suppletoria.
- Cardin. de Luca de Fideicommissis.

LUCA
mentis
at
VI
9